



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Theodosio Diacono. 404.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Lex cruenta ac nidorulenta sacrificia in atrio ac prærentis sanctuario velis fieri iubebat: panes autem mensa ea intus excipiebat, quam à veteri populo conspici nefas erat. Quo è numero ipse es, qui veritatem in Legge occultatam, ac nunc declaratam minimè cognouisti.

*Thaumasio. 402.*

Solitaria secessio mediocrem mihi scientiam adiunxit. Nam qui in mediis tumultibus versatur, ac cælestium rerum scientiam adipisci qui studet, illud ignorat, id quod inter spinas feritur ab illis præfocari: atque eum, qui otium non agit, Dei cognitionem consequi minimè posse.

*Isidoro Diacono. 403.*

Et pictores, & textores qui fericas pelliculas expoliunt, multis coloribus ac filis opera sua variare consueverunt, vt perfectam imaginem, aut omnibus partibus absolutam vestem reddant. Eodémque modo progressus Deo gratus haudquaquam simplex vníusque modi est. Omnes enim virtutes ad perfectionem requirit. Quamobrem ciborum ieiunium nihil iis vtilitatis affert, qui omnibus sensibus minimè ieiunent. Nam qui in agone certat, ab omnibus se abstinet.

*Theodosio Diacono. 404.*

Quemadmodum virginitatem colente natura partus Domini exitit, nec incarnationis progressus castitati decrementi quicquam attulit: Eodem modo clauso atque obsignato monumento Resurrectio contigit. Dei enim humanitate induti vtrunque est.

*Eidem. 405.*

Rerum earum quæ naturam superant, à natura petitas demonstrationes quærere minimè oportet. Nam et si Verbum caro vera factum est: at non homo duntaxat

αἵματα, καὶ τὰς κνίσσας ἐν τῇ αὐτῇ καὶ τοῖς περσικηνοῖς τῶ ἀγιάματος ὁ νόμος ἐκέλευσε γίνεσθαι. πρὸς ἄρτους δὲ ἢ ἔσω ἐδέχεται τραπεζα, ἢ τῶ παλαιῶ ἀθέατος λαῶ, ὡν εἰς ὑπάρχει αὐτὸς, ὁ τῶ ἐν τῶ νόμῳ κρυπτομένη, καὶ νῦν δεδηλωμένη ἀλήθεια μὴ γίγῃ.

*Θαυμασίῳ. υβ.*

Ἐμοὶ τῶ μετρίῳ εἰδῆσιν ἢ χατὰ μόνως προσέθηκεν ἀναγώρησις. ὁ γὰρ ἐν μέσῳ θορύβων σφειρόμενος, καὶ γινώσκων τὰ ἔθρανα βεβλάμενος, λελήθει, ὅτι πρὸ ἐν ἀκάνθων σπειρόμενος, ὑπὲρ κείνων συμπνίγεται, καὶ ὁ μὴ χολάσας, θεὸν γινώσκων ἐδιδάσκειται.

*Ἰσιδώρῳ Διακόνῳ. υγ.*

Καὶ ζωγράφοι καὶ ὑφάνται, οἱ τοὺς σφραγῶν ὑμῶν ἐξεργάζονται, πολλοὺς χρώμασι τε καὶ νήμασι τὰς εἰματα τεχνουργίας ποιήσασιν, εἰς τελείας εἰκόνας, ἢ ἐδῆτος ἐκπλήρωσιν. καὶ ἢ τῶ θεὸν προσκοπή. ὅτι ἐστὶ μονοειδής. πασῶν γὰρ δῆται τῶ ἀρετῶν εἰς τελείωσιν. ἔδεν οὖν νησεία βρωμάτων ὀνίνῃσι τὸς μὴ πάσας νησεύοντας ἀποθήσειν. ὁ γὰρ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται.

*Θεοδοσίῳ Διακόνῳ. υδ.*

Ὡς τῶ παρθενεύσεως τῆς φύσεως ὁ τόκος τῶ κυρίου γενήθητο, καὶ ἡ θεοδότης τῆς σαρκώσεως τῆ ἀγνεία μείωσιν ὅτι ἐποίησεν. ἔτως ἐσφραγισμένῳ τοῦ μνήματος ἡ ἀμάσασις γέγονε. θεὸς γὰρ ἐνανθρωπήσας τὰ ἀμφοτέρω.

*Τῶ αὐτῶ. υε.*

Οὐκ ἔστι φυσικὸς ἀποδείξει τῶ ὑπὲρ φύσιν ζητεῖν. εἰ γὰρ καὶ σὰρξ ἀληθὴς ὁ λόγος γενήθηται, ἀλλ' οὐ φιλόσοφος ἀνθρώπος ὁ Χριστός. ἐνανθρωπήσας δέ,